

BUITENLAND

PROF. DR. OTTO LOOS †

Een zware slag heeft de Duitsche professie getroffen door het overlijden van Prof. Dr. Otto Loos. Tot voor kort was hij directeur van het Carolinum, de tandheelkundige afdeling van de Universiteit te Frankfurt am Main, en als zoodanig is hij stellig bij menigen Hollandschen collega geen onbekende.

Ondergeteekende had het voorrecht hem persoonlijk zeer goed te kennen en zij, die datzelfde voorrecht hebben genoten, weten welk een uiterst kundig arts en mondchirurg, doch tevens welk een beminnelijk mensch er met hem thans voorgoed is heengegaan.

Zij die met ons waren, herinneren zich zeker nog het bezoek aan zijn kliniek in den zomer van 1929 onder leiding van onzen onvergetelijken Dr. de Groot; geen moeite was hem en zijn staf toen te veel om ons zooveel mogelijk te laten zien, zoowel van zijn instituut als van Frankfurt en zijn omgeving.

Voor ingewijden was het sinds lang geen geheim meer, dat de gevreesde ziekte waarvoor geen therapie hulp kan verschaffen, ook zijn lichaam had aangetast... Te Berlijn in October j.l., waar hij een voordracht zou houden, ter gelegenheid van de 7e Deutsche Tandartsendag, zou hij niet aanwezig kunnen zijn, zoo schreef hij mij op 23 September verleden jaar... Zijn voordracht werd voorgelezen... Dàt beteekende voor zijn vrienden reeds het naderende einde, en zoo heeft dan ook op den eersten April j.l. de dood een einde gemaakt aan dit arbeidzame leven, een weduwe in diepe rouw achterlatende...

Prof. Loos is heengegaan, doch zijn geest zal blijven voortleven in de gedachten van hen, die het groote voorrecht hebben gehad zijn leerlingen en zijn vrienden te zijn geweest.

P. M. A. HUURMAN

* * *

Wij willen aan het bovenstaande nog toevoegen dat de geheele tandheelkundige wereld smartelijk getroffen zal zijn door het heen-

gaan van Prof. L o o s, daar hij een dier internationale figuren was, die overal met vreugde werd begroet en wiens beminnelijke persoonlijkheid nog lang in de herinnering zal blijven voortleven van degenen die het voorrecht hadden hem te kennen.

In de laatste jaren heeft hij zich vooral bekend en verdienstelijk gemaakt als voorzitter der internationale A.R.P.A., waar zijn „savoir faire” en „savoir vivre” er veel toe heeft bijgedragen om deze organisatie te maken tot wat zij in dien korten tijd geworden is.

Ondanks zijn chronisch lijden, is hij tot het laatste op zijn post gebleven en met weemoed constateeren wij dat ons alweer een ontvallen is, wiens plaats zoo uiterst moeilijk kan worden aangevuld.

NORD

NIEUWE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE STUDIE VOOR TANDARTS IN TSCHECHO-SLOWAKIJE

De Tschecho-Slowaaksche regeering heeft besloten tot het uitvoeren van de Tandartsenwet. Voortaan duurt de studie van een tandarts aan een universitaire tandheelkundige kliniek of aan een tandheelkundig instituut 2 jaren.

Voor militaire tandartsen duurt de studie slechts één jaar, doch zij moeten dan daarna een jaar in een afdeling voor tandheelkunde van een militair hospitaal onder toezicht van een gediplomeerd arts practisch werken. Tot de opleiding tot tandarts worden slechts doktoren in de medicijnen toegelaten, die volgens de Wet 114/1929 de tandheelkunde in Tschecho-Slowakije mogen uitoefenen, dus Tschecho-Slowaken of buitenlanders die daartoe vergunning hebben. Met de studie der tandheelkunde kan 1 Januari, 1 April, 1 Juli of 1 October begonnen worden, daar de studie die 2 jaar duurt, in 8 afdelingen is ingedeeld. De eerste 4 afdelingen (eerste jaar) moeten aan één inrichting doorlopen worden, de vier laatste kan men aan verschillende inrichtingen doorlopen. De studie-kosten bedragen 3000 Kc, betaalbaar in 8 driemaandelijksche termijnen. Assistenten en Demonstratoren zijn van het studie-geld vrijgesteld, indien zij voor hun promotie aan een tandheelkundig instituut of aan een tandheelkundige kliniek gewerkt hebben; dit geldt eveneens voor militaire artsen. Ter verkrijging van den titel moet men zich wenden tot het departement waaronder het oord ressorteert, waar de sollicitant de tandheelkunde wil uitoefenen.